

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt torsdag den 4. december 2025

Sag BS-47265/2025-HJR

(1. afdeling)

A

og

B

(advokat Vagn Sanggaard Jakobsen for begge)

mod

FORS Spildevand Lejre A/S

(advokat Marie Bockhahn)

I tidligere instanser er truffet afgørelse af Fogedretten i Roskilde den 16. december 2024 (FS 22-9776/2023) og af Østre Landsrets 20. afdeling den 3. juni 2025 (B-230-25).

I påkendelsen har deltaget fem dommere: Oliver Talevski, Jan Schans Christensen, Kurt Rasmussen, Ole Hasselgaard og Søren Højgaard Mørup.

Påstande

Kærende, A og B, har påstået, at sagen nægtes fremme.

Indkærede, FORS Spildevand Lejre A/S, har påstået stadfæstelse.

Sagsfremstilling

Den 24. november 2023 anmodede FORS Spildevand Lejre fogedretten om at foretage udlæg hos A og B for 3.907,49 kr. med tillæg af renter og omkostninger. Beløbet angik ubetalt vandafledningsbidrag for 2022, idet FORS Spildevand Lejre havde opkrævet 10.526,45 kr., men alene modtaget 6.618,96 kr. fra A og B.

A og B bestred, at de var forpligtet til at betale vandafledningsbidraget, og påstod sagen nægtet fremme, under henvisning til at den ubetalte del af opkrævningen angik vand udledt fra deres swimmingpool til en nærliggende å gennem en regnvandsledning.

Den 16. december 2024 nægtede fogedretten at fremme sagen. Af afgørelsen fremgår bl.a.:

”Det hedder i miljøbeskyttelseslovens § 27, stk. 1:

”Stoffer, der kan forurene vandet, må ikke tilføres vandløb, søer eller havet, ligesom sådanne stoffer ikke må oplægges således, at der er fare for, at vandet forurenes. Der kan dog efter § 28 gives tilladelse til, at spildevand tilføres vandløb, søer eller havet.”

Det fremgår derudover af spildevandsbekendtgørelse nr. 532 af 27. maj 2024 § 3, nr. 1), at definitionen på spildevand er:

”Spildevand: Alt vand, der afledes fra beboelse, virksomheder, øvrig bebyggelse og befæstede arealer.”

Efter bekendtgørelsens § 3 nr. 7) er definitionen på spildevandsanlæg:

”Åbne og lukkede ledninger og andre anlæg, der tjener til afledning eller behandling af spildevand mv. i forbindelse med udledning til vandløb, søer eller havet, afledning til jorden eller anden form for bortskaffelse.”

Efter bevisførelsen lægger fogedretten til grund, at swimmingpoolen blev etableret i 1973, og at A og B har været ejer og bruger af den siden 1995. Efter Bs forklaring lægger fogedretten derudover til grund, at han i forbindelse med vedligeholdelse af poolen tømmer den for vand ca. hvert femte år, inden han udleder vandet via regnvandskloakken til ... Å og genopfylder bassinet med vand fra sin udendørs vandhane.

Fogedretten lægger efter årsafregningerne endelig til grund, at det gennemsnitlige årlige vandforbrug af husspildevand på ejendommen, der betales vandafledningsafgift af er, 112 m³, hvorfor det omtvistede merforbrug for 2022 kan opgøres til 75 m³.

Det fremgår af byggetilladelsen, at kommunen oprindeligt kategoriserede vandet som spildevand. Fogedretten finder det imidlertid tilstrækkelig godtgjort, at A og B efterfølgende indgik en aftale med Lejre Kommune om udledning af det klorfri spildevand til den nærliggende å,

fordi renseanlægget ikke kunne modtage og behandle en så stor mængde vand på en gang, og at han ikke blev opkrævet vandaflædningsafgift heraf. Vidnet C har bekræftet, at vandet var rensat for klor ved udledningen, og Fors har ikke ved fremlæggelse af årsafregninger 2019-2021 modbevist, at ejendommen ikke tidligere er blevet opkrævet vandaflædningsafgift af afledning af bassinvandet.

På den baggrund har Fors ikke dokumenteret, at det udledte bassinvand var spildevand eller vand, der kunne sidestilles hermed, hvilket er afgørende for, om der kan opkræves vandaflædningsafgift, jf. spildevandsbetalingslovens § 2a stk. 1.

Som anført af A og B bør Fors tilse anlægget og vandkvaliteten, når vandet er klorfrit, for at kunne afgøre, om der er tale om spildevand eller vand, der kan sidestilles hermed, før der kan påbegyndes opkrævning af vandaflædningsbidrag heraf

På den baggrund tager fogedretten A og Bs påstand til følge.
..."

Den 3. juni 2025 ophævede landsretten fogedrettens afgørelse og hjemviste sagen med henblik på foretagelse af udlæg. Af landsrettens afgørelse fremgår bl.a.:

"Ad spildevand og spildevandsanlæg

Det fremgår, som også anført af fogedretten, at kommunen i byggetilladelsen af 27. april 1973 har kategoriseret vandet i swimmingpoolen som spildevand. Kommunen har dog ikke i byggetilladelsen forholdt sig til, hvordan vandet skulle afledes.

Det følger af § 2a, stk. 1, i lovebekendtgørelse nr. 1775 af 2. september 2021 om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber mv. (spildevandsbetalingsloven), at der skal betales et årligt vandaflædningsbidrag for afledning til et spildevandsforsyningsselskab af spildevand, herunder filterskyllevand, kølevand og genanvendt tagvand, og at der endvidere skal betales vandaflædningsbidrag for afledning af vand, der kan sidestilles med spildevand, herunder afværgevand.

For afledning af tag- og overfladevand, der ikke genanvendes, og vand fra omfangsdræn betales, jf. lovens § 2a, stk. 2, ikke afledningsbidrag.

Af forarbejderne til loven, jf. herved lovforslag L 182 af 3. februar 2000, de specielle bemærkninger til § 1, nr. 5, fremgår, at vandaflædningsbidraget af tekniske og økonomiske årsager er fastsat med udgangspunkt

i vandforbruget uafhængigt af, hvad vandet anvendes til, ud fra en betragtning om, at den mængde vand, der forbruges, nogenlunde svarer til den vandmængde, der afledes igen som spildevand.

Det følger endvidere af § 4, stk. 1, nr. 1, i bekendtgørelse nr. 1393 af 21. juni 2021 om spildevandstilladelser m.v. efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 3 og 4, at der ved spildevand forstås alt vand, der afledes fra beboelse, virksomheder, øvrig bebyggelse og befæstede arealer.

Landsretten lægger til grund som ubestridt, at der i 2022 er målt et samlet vandforbrug på 187 m² på ejendommens vandmåler med målernr. X. Vandaflædningsbidraget skal derfor som udgangspunkt fastsættes på baggrund af det samlede vandforbrug, da vandet ikke kan anses for omfattet af de i lovens § 2a, stk. 2, nævnte undtagelser. Efter indholdet af forarbejderne til loven sammenholdt med § 4, stk. 1, i den nævnte bekendtgørelse, finder landsretten desuden, at det afledte vand fra ejendommen i det hele må betragtes som spildevand eller vand, der kan sidestilles hermed, forudsat at det afledes til et spildevandsanlæg, jf. spildevandsbetalingslovens § 1, stk. 4.

På baggrund af det fremlagte matrikelkort ... lægger landsretten til grund, at vandet fra ejendommens swimmingpool afledes via ejendommens regnvandskloak til et spildevandsledningsnet, som er ejet af Fors, og derfra videre ud i ... Å. Det følger af spildevandsbetalingslovens § 1, stk. 4, at der af ejere af fast ejendom kan opkræves bidrag for nødvendige udgifter til håndtering mv. af vand, der tilledes spildevandsforsyningsselskabets anlæg, og af § 4, stk. 7, i den dagældende bekendtgørelse om spildevandstilladelser m.v. efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 3 og 4 fremgår, at ved et spildevandsanlæg forstås såvel åbne som lukkede ledninger og andre anlæg, der tjener til afledning eller behandling af spildevand mv. i forbindelse med udledning til vandløb, søer eller havet, afledning til jorden eller anden form for bortskaffelse. Landsretten finder på den baggrund, at afledning af vandet via regnvandskloakken til Fors' ledningsnet skal sidestilles med afledning til et spildevandsanlæg, jf. herved Højesterets kendelse af 26. marts 1998 gengivet i UfR 1998.705.

Vandaflædningsbidraget skal derfor beregnes på baggrund af den mængde vand, der er registreret forbrugt på målernr. X, uagtet hvad vandet har været anvendt til og dets tilstand, og uanset at vandet delvist er afledt via ejendommens regnvandskloak.

Ad betalingsfritagelse

Det følger af spildevandsbetalingslovens § 2b, at spildevandsforsyningsselskabet efter en konkret vurdering og under nogle nærmere anførte betingelser kan nedsætte eller fritage for betaling af vandafledningsafgift.

A og B har under sagens behandling i fogedretten gjort gældende, at der med en navngiven bygningsinspektør ved Lejre Kommune blev indgået en mundtlig aftale om betalingsfrihed for det vand, der med flere års mellemrum blev afledt fra swimmingpoolen til regnvandskloakken. En sådan aftale er ikke nærmere dokumenteret eller sandsynliggjort af A og B, og landsretten må efter forklaringerne afgivet i byretten lægge til grund, at aftalen heller ikke er registreret i kommunens akter.

Landsretten finder på den baggrund, at Fors har været berettiget til at opkræve vandafledningsbidrag af A og B svarende til det aflæste vandforbrug i 2022 på ejendommens vandmåler med målernr. X.

Herefter og da landsretten lægger til grund som ubestridt, at de øvrige betingelser for at fremme sagen til udlæg efter retsplejelovens § 478, stk. 2, og gældsinddrivelseslovens § 1 b og § 11 er til stede, ligesom opgørelsen af kravet ikke ses at være bestridt, ophæver landsretten fogedrettens kendelse om at nægte sagen fremme og hjemviser sagen til fogedretten med henblik på foretagelse af udlæg i overensstemmelse med påstanden nedlagt af FORS Spildevand Lejre A/S.”

A og B betalte den 18. juni 2025 det vandafledningsbidrag, som sagen vedrører, med tillæg af renter og omkostninger. Efter anmodning fra FORS Spildevand Lejre sluttede fogedretten den efterfølgende dag sagen og fastsatte sagsomkostninger.

Retsgrundlag

§ 1, stk. 3, § 2 a, stk. 1, 2 og 4 (oprindeligt stk. 3), og § 2 b i lov om betalingsregler for spildevandsforsyningsselskaber mv. (spildevandsbetalingsloven) lyder således:

”§ 1 ...

Stk. 3. Loven fastsætter regler om betaling for afledning til spildevandsforsyningsselskabers anlæg. Loven finder endvidere anvendelse på betaling for afledning til spildevandsanlæg etableret efter § 7 a og for betaling til fælles, obligatoriske ordninger for tømning og bortskaffelse af humane affaldsprodukter, slam og spildevand fra samletanke og bundfældningstanke samt for betaling for udførelse, drift og vedligeholdelse af spildevandsanlæg, som er ejet af andre end spildevandsforsyningsselskabet.

...

§ 2 a. For afledning til et spildevandsforsyningsselskab af spildevand, herunder filterskyllevand, kølevand og genanvendt tagvand, betales et årligt vandaflædningsbidrag, jf. dog stk. 2 og § 2 b. Der betales endvidere vandaflædningsbidrag for afledning af vand, der kan sidestilles med spildevand, herunder afværgevand, jf. dog § 2 b.

Stk. 2. For afledning af tag- og overfladevand, der ikke genanvendes, terrænnært grundvand, og vand fra omfangsdræn betales ikke vandaflædningsbidrag.

...

Stk. 4. Vandaflædningsbidraget fastsættes med udgangspunkt i vandforbruget og i overensstemmelse med § 3, stk. 1 og 2. Hvor vandmåler kræves, beregnes bidraget ud fra det målte vandforbrug. Spildevandsforsyningsselskabet kan give adgang til, at bidrag fastsættes ud fra det målte forbrug, selv om vandmåleren er opsat uden krav herom. I andre tilfælde fastsættes bidraget efter et skønnet vandforbrug. Det skønnede forbrug kan for boligheder ikke overstige 170 m³ pr. år, jf. dog § 7 b, stk. 1.

...

§ 2 b. Efter en konkret vurdering kan spildevandsforsyningsselskabet nedsætte eller fritage for betaling af vandaflædningsbidrag for tilledning af vand fra afværgepumpninger til et spildevandsforsyningsselskab, såfremt tilledningen af afværge vandet giver anledning til færre omkostninger for spildevandsforsyningsselskabet end tilledning af almindeligt spildevand, og når samfundsmæssige og miljømæssige hensyn taler herfor.

Stk. 2. Efter en konkret vurdering kan spildevandsforsyningsselskabet nedsætte betalingen af vandaflædningsbidrag for tilledning af filterskyllevand og kølevand til spildevandsforsyningsselskabets anlæg, såfremt tilledningen af filterskyllevandet eller kølevandet giver anledning til færre omkostninger for spildevandsforsyningsselskabet end tilledning af almindeligt spildevand, og når miljømæssige hensyn taler herfor.

Stk. 3. Efter en konkret vurdering kan spildevandsforsyningsselskabet nedsætte eller fritage for betaling af vandaflædningsbidrag for regnvand opsamlet i VA-godkendte anlæg, hvis det opsamles og anvendes i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af lov om vandforsyning. Reduktion og fritagelse for vandaflædningsbidrag i denne situation kan ske, når miljømæssige hensyn taler herfor."

§ 2 a blev indsat ved lov nr. 342 af 17. maj 2000. Af forarbejderne til bestemmelsen fremgår bl.a. (Folketingstidende 1999-2000, tillæg A, lovforslag nr. L 182, s. 5212):

”Til nr. 5

Der foreslås indsat to nye bestemmelser, der samlet regulerer kommunalbestyrelsens opkrævning af det årlige vandafledningsbidrag.

Forslaget til § 2 a indeholder bestemmelser, der foreslås indført som følge af anbefalinger fra Vandafledningsbidragsudvalget, og bestemmelser, der videreføres stort set uforandret fra den gældende lov. Med forslaget til § 2 a, stk. 1, fastlægges lovens hovedregel for betaling af vandafledningsbidrag. Der skal således betales vandafledningsbidrag for alt spildevand og vand, der tilledes det offentlige spildevandsanlæg. Forslaget er en videreførelse af lovens forudsatte udgangspunkt fra hovedlovens vedtagelse i 1987.

Med bestemmelsen præciseres endvidere i overensstemmelse med den gældende praksis på området, at der betales for alt vand, der tilledes til det offentlige spildevandsanlæg, også selvom tilledningen af vandet sker, uden at der er tale om en permanent fysisk tilslutning, og uden at der nødvendigvis har været tale om et forbrug af vandforsyningsvand. Et eksempel på denne form for tilledning kan være en midlertidig afværgepumpning af forurenede grundvand.

Loven har ikke tidligere indeholdt regulering af spørgsmålet om tilledning af vand uden fysisk tilslutning. I overensstemmelse med princippet ”forurenere betaler” har det dog fra hovedlovens vedtagelse i 1987 været lovens forudsatte udgangspunkt, at der skulle betales for alt vand, der tilledes det offentlige spildevandsanlæg.

Loven ønskes præciseret på dette punkt som konsekvens af Vandafledningsbidragsudvalgets anbefaling af, at kommunalbestyrelsen skal kunne fritage eller nedsætte betalingen af vandafledningsbidrag for afledning af vand fra afværgeboringer, jf. forslag til den nye bestemmelse i § 2 b. Forslaget til § 2 a, stk. 2, er en undtagelse fra lovens hovedregel, jf. lovforslagets § 2 a, stk. 1, om at der skal betales vandafledningsbidrag for alt spildevand og øvrigt vand, der tilledes det offentlige spildevandsanlæg.

Med forslaget til § 2 a, stk. 2, skal der således ikke betales vandaflædningsbidrag for afledning af tag- og overfladevand samt vand fra omfangsdræn.

Bestemmelsen er en præcisering af den gældende administrative praksis. Baggrunden for den administrative praksis er, at det er vanskeligt at måle vandmængden i forbindelse med afledningen af tag- og overfladevand samt vand fra omfangsdræn. Af hensyn til reguleringens enkelthed samt de betydelige praktiske komplikationer, der ville være ved at skulle medtage afledningen af disse typer vand i beregningen af vandaflædningsbidraget, er det valgt at udelade tag- og overfladevand samt vand fra omfangsdræn fra beregningsgrundlaget for vandaflædningsbidraget.

Forslaget til § 2 a, stk. 3, er en videreførelse af den gældende lovs § 2, stk. 3.

Det er som ovenfor nævnt lovens forudsatte udgangspunkt, at der skal betales for alt spildevand og øvrigt vand, der tilledes det offentlige spildevandsanlæg, medmindre andet fremgår af loven.

Af tekniske og økonomiske årsager er det imidlertid ikke muligt at måle på afledningen fra samtlige ejendomme. Det er derfor bestemt, at vandaflædningsbidraget skal afregnes efter vandforbruget.

Lovens hovedfordelingskriterium er vandforbruget. Kriteriet er valgt ud fra hensynet om at sikre enkle regler og ud fra en betragtning om, at den mængde vand, der forbruges i en ejendom, nogenlunde svarer til den vandmængde, der afledes igen som spildevand.”

§ 1, stk. 3, er senest ændret ved lov nr. 2210 af 29. december 2020. Af forarbejderne til bestemmelsen fremgår (Folketingstidende 2020-21, tillæg A, lovforslag nr. L 98, s. 33):

”Til nr. 1

Spildevandsbetalingslovens § 1, stk. 3, fastsætter lovens anvendelsesområde. Efter 1. pkt. fastsætter loven regler om betaling for afledning til spildevandsforsyningsselskabers spildevandsanlæg.

§ 2 b, stk. 2, omhandler nedsættelse af betalingen af vandaflædningsbidrag for tilledning af filterskyllevand og kølevand til spildevandsforsyningsselskabets spildevandsanlæg.

§ 7 b, stk. 1, vedrører målerdata og finder anvendelse på ejere af ejendomme, der er tilsluttet eller kontraktligt tilknyttet et spildevandsforsyningsselskabs spildevandsanlæg.

Det foreslås i § 1, stk. 3, 1. pkt., § 2 b, stk. 2, og § 7 b, stk. 1, at ændre »spildevandsanlæg« til: »anlæg«.

Der er tale om konsekvensændringer som følge af den foreslåede ændring af formuleringen af spildevandsbetalingslovens § 1, stk. 4, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter der fremover ikke sondres mellem, om spildevandsforsyningsselskaberne benytter sig af spildevandsanlæg (i spildevandsbekendtgørelsens forstand) eller andre anlæg i forhold til indregning af omkostninger i spildevandsforsyningsselskabernes takster. Det er ikke hensigten med den foreslåede ændring under § 1, nr. 2, at ændre rækkevidden af andre bestemmelser i loven. For at undgå tvivl foreslås det dog at ændre »spildevandsanlæg« til »anlæg« i en række bestemmelser, der omtaler tilslutning, afledning eller tilledning til et spildevandsforsyningsselskabs spildevandsanlæg, og hvor det ikke kan udelukkes, at tilslutningen i visse tilfælde konkret kunne ske til et anlæg, som ikke er et spildevandsanlæg i spildevandsbekendtgørelsens forstand, men som indgår i spildevandsforsyningsselskabets håndtering af spildevand, jf. også lovforslagets § 1, nr. 2 og 6, og bemærkningerne hertil.”

Anbringender

A og B har anført navnlig, at de har retlig interesse i kæresagen. De har betalt det udestående beløb for at afværge yderligere omkostninger, men vil kræve beløbet tilbagebetalt, i det omfang de får medhold i kæresagen.

Reglerne om betaling af vandafledningsbidrag forudsætter, at der er udledt forurenede vand, da bidraget udspringer af, at der foretages en form for behandling af det pågældende vand. Det må derfor være en forudsætning for, at der skal betales vandafledningsbidrag, at der foretages en form for behandling af vandet i form af rensning eller lignende.

De har ikke udledt forurenede vand. Swimmingpoolen blev rensset med klor, som var fordampet inden udledning af vandet til åen. Der blev ikke foretaget andre former for behandling af vandet. Der er således ikke tale om spildevand.

Vandet fra swimmingpoolen er blevet afledt via regnvandsledningen og ikke via spildevandsledningen, og det er klart blevet tilkendegivet over for dem, at vandet ikke måtte ledes ud med spildevandet, idet rensningsanlægget er underdimensioneret.

Der er ubestridt ikke tidligere – heller ikke over for tidligere ejere – blevet opkrævet vandafledningsbidrag for vand udledt fra swimmingpoolen. Der har siden etableringen af swimmingpoolen været en aftale om fritagelse for bidrag vedrørende vand fra poolen. Denne aftale om betalingsfrihed kan ikke ensidigt fraviges.

FORS Spildevand Lejre A/S har anført navnlig, at A og B ikke har retlig interesse i kæresagen, der angår, om sagen skal fremmes til inddrivelse, eftersom de har indfriet den opkrævning af vandafledningsbidrag, som sagen vedrører.

Ejendomsejere skal betale vandafledningsbidrag, uanset hvad vandet har været brugt til. Der skal således betales et årligt vandafledningsbidrag for afledning af spildevand til et spildevandsforsyningsselskab. Bidraget fastsættes med udgangspunkt i vandforbruget, jf. spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 1 og 4.

Det fremgår af forarbejderne og vejledningen til spildevandsbetalingsloven, at man beregner afledningen på baggrund af vandforbruget, fordi det af tekniske og økonomiske årsager ikke er muligt at måle på afledningen fra samtlige ejendomme. Kriteriet er valgt ud fra en betragtning om, at den mængde vand, der forbruges i en ejendom, nogenlunde svarer til den vandmængde, der afledes igen som spildevand.

Det er ikke en betingelse for opkrævning af vandafledningsbidrag, at det vand, der afledes til spildevandsnettet, er forurennet. Det vil indebære omfattende krav til målinger mv. og dermed øget ressourceforbrug og administration for spildevandsselskaber i strid med hensigten bag reglerne, hvis A og Bs synspunkt følges. Det er heller ikke en betingelse for opkrævning af bidrag, at der foretages en rensning af det vand, der afledes til spildevandsselskabets anlæg.

Efter spildevandsbetalingslovens § 2 a, stk. 1, kan der opkræves bidrag for vand, der ledes til spildevandsforsyningsselskabets anlæg. Ved et spildevandsanlæg forstås såvel åbne som lukkede ledninger og andre anlæg, der tjener til afledning eller behandling af spildevand mv. i forbindelse med udledning til vandløb, søer eller havet, afledning til jorden eller anden form for bortskaffelse, jf. spildevandsbekendtgørelsens § 3, nr. 7. En kloakledning, der alene afleder spildevand, men ikke foretager en rensning, er således omfattet af definitionen. Det forhold, at vandet fra swimmingpoolen afledes til en regnvandsledning, er derfor ikke afgørende.

Den omstændighed, at der ikke tidligere er opkrævet vandafledningsbidrag for det vand, som afledes fra swimmingpoolen, indebærer ikke, at der ikke kan opkræves vandafledningsbidrag. Der er ikke indgået en aftale om fritagelse for betalingspligten med FORS Spildevand Lejre, og det er ikke godtgjort, at der skulle være indgået aftale herom med Lejre Kommune. En sådan aftale er under

alle omstændigheder i strid med opkrævningssystemet i spildevandsbetalingsloven.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagen angår, om A og B skal betale vandafledningsbidrag for vand, der er udledt fra deres swimmingpool til en å via en ledning, som tilhører FORS Spildevand Lejre A/S. Vandafledningsbidraget er opgjort på grundlag af A og Bs vandforbrug.

Uanset at A og B efter landsrettens kendelse har betalt det omtvistede beløb, finder Højesteret, at der ikke er grundlag for at afvise sagen som følge af manglende retlig interesse. Der er herved lagt vægt på, at tvisten om betalingsforpligtelsen stadig består, og at en afvisning ville afskære Højesteret fra at afgøre det principielle spørgsmål om fortolkning af spildevandsbetalingsloven.

Spildevandsbetalingsloven fastsætter regler om betaling for afledning til spildevandsforsyningsselskabers anlæg, jf. lovens § 1, stk. 3.

Efter § 2 a, stk. 1, betales et årligt vandafledningsbidrag for afledning til et spildevandsforsyningsselskab af spildevand og vand, der kan sidestilles hermed, med de undtagelser, der fremgår af § 2 a, stk. 2, og af § 2 b.

Vandafledningsbidraget fastsættes ifølge § 2 a, stk. 4, med udgangspunkt i vandforbruget.

Det fremgår af forarbejderne, at vandforbruget er valgt som hovedfordelingskriterium for at sikre enkle regler og ud fra en betragtning om, at den mængde vand, der forbruges i en ejendom, nogenlunde svarer til den vandmængde, der afledes igen som spildevand (Folketingstidende 1999-2000, tillæg A, lovforslag nr. L 182, s. 5212).

Der er ikke holdepunkter i loven eller dens forarbejder for, at det er en betingelse for, at der skal betales vandafledningsbidrag, at vandet er forurennet, eller at vandet renses, og der sondres ikke mellem, om vand afledes til spildevandsanlæg eller andre anlæg (Folketingstidende 2020-21, Tillæg A, lovforslag nr. L 98, s. 33).

Da A og B er blevet opkrævet vandafledningsbidrag på grundlag af deres vandforbrug, og da de har udledt vandet fra deres swimmingpool til FORS Spildevand Lejres anlæg, finder Højesteret, at det følger af § 2 a, stk. 1, jf. stk. 4, at A og B skal betale det opkrævede vandafledningsbidrag.

Højesteret tiltræder, at det ikke er godtgjort, at A og B har indgået en aftale om, at de ikke skal betale bidrag af vandforbrug ved udledning af vand fra swimmingpoolen. Der er i øvrigt ikke hjemmel i spildevandsbetalingsloven til at fritage A og B for at betale bidrag af det omhandlede vandforbrug.

Højesteret finder på den baggrund, at det var med rette, at landsretten bestemte, at sagen skulle hjemvises med henblik på foretagelse af udlæg.

THI BESTEMMES:

Det var med rette, at landsretten bestemte, at sagen skulle hjemvises med henblik på foretagelse af udlæg.

Landsrettens omkostningsafgørelse stadfæstes.

I kæreomkostninger for Højesteret skal A og B inden 14 dage efter denne kendelses afsigelse betale 8.000 kr. til FORS Spildevand Lejre A/S.

Sagsomkostningsbeløbene skal betales inden 14 dage fra afsigelsen af denne højesteretskendelse og forrentes efter rentelovens § 8 a.